

пратил да види вжрзания тжргонец в затвора¹⁾. Поп Кржстю посетил запрения и се явил при каймакамина. Но какво му е казал, никой не знае. След години каймакамина и старшията Юсеин Бошнак, ранен при Какрина, уж казали, че чули да се говори, какво беевете в конака казвали, че попа издал Василя Левски. Поп Кржстю обаче отричал да е казал такива предателски думи. По пжтя от Ловеч до Тжрново и обратно до София Левски и Цвятков били карани наедно, приказвали, но апостола не се оплаквал, че е издаден от поп Кржстя. Това разказва Никола Цвятков, който сетне живял джлго и подир освобождението. Вжв В. Тжрново, както знаем Левски сам се признал, че е сжщия. Когато доктор Берон превжрзвал раните му, Левски казал: „предаде ме поп Кржстю“. Но де? в Какринското ханче или в Ловеч? това не казал. Допустимо е, че Левски е предполагал така, защото той не е чул, що е казал поп Кржстю на каймакамина в Ловеч. Заслужва да се спомене и това, че поп Кржстю е умрял сжвжршено беден.

По този начин вжпроса за издайството на Левски в Какрина или Ловеч остава неизяснен. Историята не може да се опре на слухове, клевети и подозрения, толкова свойствени нам бжлгарите. Нейните сжждения и присжди трябва да се основават на положителни факти. А документи и сериозни свидетели за това няма.

¹⁾ Никола Цвятков и Хр. Цонев били познати на полицията, но като мирни хора, а не като комити.